

[Oluf Pedersen.]

politik. Tager man Prisen paa Risengryn, er Forholdet det, at i 1913 var Gennemsnitsprisen for Indførselens Vedkommende 27 Øre, medens den i 1932 var 24 Øre, altsaa 3 Øre lavere; men tager man Detailprisen, viser det sig, at der har fundet en Stigning Sted fra 41 til 47 Øre. Tager man Petroleum, er Forholdet det, at Prisen ved Indførselen var faldet fra 9 til 8 Øre, men tager man Detailprisen, har der fundet en Stigning Sted fra 16 til 20 Øre.

Tager man Kul, ser man, at den gennemsnitlige Indførselspris var 1 Kr. 93 Øre i 1913 og faldt i 1932 til 1 Kr. 61 Øre, men trods dette var Prisen paa skotske Nøddekul steget fra 1 Kr. 92 Øre til 2 Kr. 63 Øre. Tager man Varer som Kaffe og Te, ser man, at der i Indførselsprisen har fundet en Stigning Sted paa 12 pCt., men Detailprisen er i den samme Tid steget med det syvdobbelte deraf.

Vi mener, at Ansvar for dette Misforhold skal fordeles mellem et daarligt Pengevæsen og et skadeligt Styre. Naar den højtærede Handelsminister ønskede gode Vilkaar for dansk Erhvervsliv, er vi enige heri, men Spørgsmaalet bliver, om Ministeren vil være med til at skabe et Penge-system, som sikrer stabile Priser, om han vil være med til at skaffe os et Styre, som ikke opretholder Forhold, der skader Prisen. Vi er fra vor Side klar over, at begge Krav maa opfyldes. Vi maa have likvideret Stats-skattesystemet og Statsindgrebene, og vi maa have skabt et ærligt Pengesystem. Der er ikke her Tid til at komme ind paa Spørgsmaalet om en Likvidation af Skattesystemet, men fra vor Side er der fremsat Forslag om en Likvidation i Forbindelse med en Formueafgift og i Forbindelse med Indførselen af Grundskyld. Kun derved er det muligt at skabe sammenfaldende Pristal, kun derved er der Mulighed for et holdbart og ærligt Pengevæsen.

Disse Forhold maa man gøre sig klart og endvidere, at hvis Producenterne skulde have de rigtige Vilkaar, vilde det være nødvendigt, at der fandt en Kronesækning Sted, men at denne Kronesækning ganske afgjort maatte ske under saadanne Vilkaar, at der ingen Stigning fandt Sted i Detailpriserne. Og dette er efter min Opfattelse muligt, for saa vidt som man sætter ind mod den Prisstigning, som har fundet Sted gennem Statsforanstaltningerne. Og det er jo paa dette Omraade, at man hidtil fra Regeringens Side har nusset med det uden at naa noget virkeligt Resultat. Jeg tror, at man skal være opmærksom paa,

at de Forhold, vi er inde i i Øjeblikket, ikke kan opretholdes, og at man derfor bliver nødt til at tage nye Spørgsmaal op, bl. a. Spørgsmaalet om en virkelig Afvikling af Skattesystemet.

Det Forslag, som her er fremsat, gaar jo ud paa, at der skal laves en Statsbank, men Forslaget er saa underlig camoufleret, det er, ligesom om man vil prøve paa at forflygtige Ansvar. I Stedet for foretrækker vi fra vor Side at faa en aaben, klar og ærlig Ordning. Det tror vi, alle er bedst tjent med, og der er Tid nok til at gennemføre en saadan Ordning; der er intet, der haster. Naar Ministeren kommer til Rigsdagen og siger: Her er en Ordning af Landets Pengevæsen, Rigsdagen kan kun sige ja eller nej, men ikke ændre Ordningen, saa vil jeg have Lov til at sige, at dette er efter min Opfattelse utilbørligt. Det er dog ikke Kapitalmagts Folk, som skal bestemme, hvordan Pengevæsenet skal være, og det er urimeligt, at disse Folk skal have Flertal i Ledelsen af en Statsbank, tilmed efter Ønske af en socialistisk Minister.

Af Lovforslagets Enkeltheder vil jeg gerne omtale § 1, som siger, at der skal være et sikkert Pengevæsen. Jeg vil gerne stille Ministeren det Spørgsmaal: Hvad forstaaer Ministeren ved et sikkert Pengevæsen? Er det gulddindløselige Kroner, der tænkes paa, er det Prisniveauet, som skal fastholdes, eller hvad forstaaer den højtærede Minister ved et sikkert Pengevæsen? Og med Hensyn til §§ 3—7, som omfatter Bankens Ledelse, vil jeg sige, at vi foretrækker en ærlig og aaben Ordning med en Statsbank, en Statsbank med en vis Selvstændighed i Administrationen, en Bank, som der gives ganske bestemte Opgaver, som Ministeren maa sørge for bliver opfyldt, og som bør kontrolleres af Rigsdagen, ved at Beretning og Regnskab forelægges Rigsdagen til Godkendelse.

Vi er selvfølgelig enige i de Betragtninger, der er fremsat fra Venstres og fra konservativ Side om, at man ikke skal lave en Ordning med en Række nye politiske Ben, og jeg mener ogsaa, at der kunde være Grund til at give et saadant Ønske tilbagevirkende Kraft over for visse andre Virksomheder. Vi vil ikke anerkende, at de 8 Rigsdagsmænd, som ifølge Lovforslaget skal vælges af Rigsdagen, er vore Repræsentanter. Vi har Krav paa at have Indflydelse her, uden at det skal ske gennem disse Repræsentanter, som vi jo ikke er med til at vælge. Vi mener ikke, at det er enkelte Rigsdagsmænd, der skal kontrollere, men at